

4.2. ESK anser alltså att de bidrag som kommissionen föreslår inom ramen för denna reform bör vara högre och följaktligen få större budgetutrymme. Bidragen bör anpassas till dagens läge i sektorn och stimulera uppfödarna att behålla sina traditionella metoder. Uppfödarna bör få en rättmätig ersättning för sin sociala insats.

4.3. Dessutom måste en skyddsmekanism skapas och införas i rådets förordning. Denna mekanism skall i samband med kriser utlösas automatiskt och säkerställa ersättning för inkomstbortfall. I och med att sektorn är så känslig kan nämligen en kris annars innebära att ett stort antal uppfödare upphör med sin verksamhet, och det skulle få drastiska följder.

Bryssel den 17 oktober 2001.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Göke FRERICHS

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn"

(2002/C 36/11)

Den 27 juni 2001 beslutade rådet att i enlighet med artikel 37 i EG-fördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Sektionen för jordbruk, landsbygdsutveckling och miljö, som ansvarade för det förberedande arbetet, antog sitt yttrande den 28 september 2001. Föredragande var Clemente Muñoz Guardado.

Vid sin 385:e plenarsession den 17–18 oktober 2001 (sammanträdet den 17 oktober 2001) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 79 röster för och 7 nedlagda röster.

Kommittén kan stödja kommissionens förslag med reservation för följande kommentarer som även gäller det förslag till ändring av rådets beslut 97/413/EG som finns i kommissionens dokument.

1.3. Ändringen av artikel 3 i beslut 97/413/EG drabbar främst flottor som bedriver fiske i liten skala. Detta beror på att kapacitetsökningen för icke-trälade fartyg under 12 meter inte innebär någon verklig ökning av fiskeansträngningen, utan har som syfte att förbättra viktiga aspekter som säkerhet, sjöduglighet, fartygets utrymme, bättre förhållanden för behandlingen av fångsten ombord, uppfyllande av åliggandena i internationella regelverk etc.

1. Kommentarer till förslaget till rådsbeslut

1.1. Genom ändringen av beslutet förlängs tillämpningen av de fleråriga utvecklingsprogrammen (FUP IV), utan att det införs nya åtgärder om medlemsstaterna inte efterlever FUP-bestämmelserna. Sådana åtgärder föreskrivs dock i förslaget till förordning (ändring av artikel 9).

1.2. Tillämpningen av FUP IV förlängs med ett år, men man inför nya procentsatser för de mål som fastställts för fyra år (artikel 1.1 b).

2. Kommentarer till förslaget till förordning

2.1. Det tredje skälet i förslaget till förordning innebär en olycklig ändring som kan drabba den småskaliga kustfiskeflottan, vars betydelse erkänns i sjunde skälet i förordning (EG) nr 2792/1999:

"Det småskaliga kustfisket har en särskild ställning när det gäller målet för anpassning av fiskeansträngningarna. Det är

viktigt att denna särställning tar sig uttryck i konkreta åtgärder i denna förordning (1).”

2.1.1. Förordning (EG) nr 2792/1999 innehåller sådana åtgärder, särskilt i artikel 6.2 om förnyelsen av flottan och moderniseringen av fiskefartygen och i artikel 7.4 om anpassning av fiskeansträngningen.

2.2. I fjärde skälet i förslaget till förordning fastställs att offentligt stöd inte bör beviljas för definitivt överförande av fiskefartyg till vissa tredje länder.

2.2.1. I samband med att man fastställer vilka tredje länder det rör sig om är det viktigt att man beaktar vad ESK framförde i sitt yttrande (2) om rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn.

2.3. Artikel 1

2.3.1. Punkt 1: ESK godtar den föreslagna ändringen att tillämpningen av FUP IV förlängs med ett år.

2.3.2. Punkt 2: Artikel 6.2 bör inte utgå, eftersom detta i synnerhet drabbar den småskaliga kustfiskeflottan (se punkt 2.1 ovan). Man bör komma ihåg att artikel 11 i förordning 2792/1999 innehåller särskilda åtgärder för det småskaliga kustfiske, definierat som fiske som bedrivs av fartyg med en total längd på under tolv meter. Även i avsnitt 5.4 i grönboken om den framtida gemensamma fiskeripolitiken (3) framhålls att särskilda åtgärder måste vidtas för att främja småskaligt fiske.

2.3.3. Punkt 3: En komplettering av artikel 7.3 b föreslås, men utan att man klargör frågan om tredje land. Här måste vi ännu en gång hänvisa till ESK:s kommentarer i det yttrande som nämndes tidigare, samt be kommissionen att regelbundet tillhandahålla en förteckning över dessa länder.

(1) EGT L 337, 30.12.1999.

(2) EGT C 209, 22.7.1999. ESK framhåller följande i detta yttrande: "Det bör för överensstämmelsens skull antingen klargöras att kommissionen gör upp en förteckning över länder utanför unionen dit fiskefartyg kan överflyttas eller att medlemsstaterna ges kriterier för hur de kan avgöra till vilka länder fiskefartyg inte kan överflyttas." (Särskilda kommentarer, punkt 3.1.2.1 – punkt 2 b). "Kommissionen bör göra upp en lista över de länder utanför unionen dit fartyg inte kan överflyttas permanent med offentligt stöd, eller en förteckning över de länder utanför unionen som inte berörs av ifrågasvarande åtgärd." (Särskilda kommentarer, punkt 3.1.2.2.1).

(3) KOM(2001) 135 slutlig.

2.3.4. Punkt 4: Man föreslår en ändring av artikel 9.1, så att artikel 9.1 a fastställer att de årliga målen i alla segment av det fleråriga utvecklingsprogrammet skall uppfyllas. Detta skall inte inverka på de åtgärder för omställning av flottan som ingår i det senaste fiskeavtalet med Marocko. Kommissionen bör ompröva om det är så brådskande att lägga till en sådan genomgripande åtgärd, och bör ta tid på sig för denna granskning. Ett välorganiserat flottsegment som uppfyller målen kan ta skada om andra segment av flottan inte uppfyller dem, eftersom man inte heller kan ansöka om stöd för de laglydiga fartygen i detta segment.

2.3.4.1. I förslaget till ändrad utformning av artikel 9.1 a anses det grundläggande kriteriet vara kapacitetsminskning och inte minskad aktivitet. Men i de allra flesta fall bör kapacitetskriteriet inte ses som en ökning av fiskeansträngningen, utan som ett moderniseringskriterium som direkt gynnar fartygets säkerhet och dess utrymmen (bättre förhållanden för behandlingen av fångsten ombord, uppfyllande av åliggandena i internationella regelverk etc.).

2.3.4.2. Den ändrade utformningen av artikel 9.1 b och 9.1 c bör beakta det undantag som fastställs i artiklarna 6.2 och 7.4 i förordning 2792/1999. Det är också viktigt att följande tas under övervägande:

— ESK:s kommentarer i sitt yttrande om förordning 2792/1999 (4):

”Då man granskar hur fiskeflottan förnyats de senaste åren, märker man att fartygen numera skall ha fler bruttoton än fartyg som tagits ur bruk, för att de skall vara konkurrenskraftiga inom fiskeriet och ha utrymmen för att kunna uppfylla åliggandena i internationella regelverk och för att kunna behandla fångsten ombord under bättre omständigheter än tidigare.”

”Man skulle kunna utgå från principen att då ett gammalt fiskefartyg (gammalt enligt den gamla bruttotonenheten) byts ut mot ett nytt (nytt enligt den nya bruttotonenheten), borde man på basis av den gamla bruttotonenheten ta fram en koefficient med vilken bruttotonenheten kan räknas ut.”

— Att minskningen enbart fokuserar på minskad kapacitet och inte minskad aktivitet kan skada de flottsegment som snarare än att minska antalet fartyg organiserar sitt fiske genom att införa begränsning av antalet timmar till sjöss, fiskeförbud vissa tider, fångstgränser etc.

2.3.5. Punkt 5: Kommittén godtar den föreslagna ändringen avseende artikel 10.1 d, även om den fortfarande inte specificerar nya åtgärder om medlemsstaterna inte efterlever FUP-

(4) EGT C 209, 22.7.1999 (punkterna 2.4.1 och 2.4.2).

bestämmelserna, förutom kravet att de årliga målen "i alla segment" uppfylls. Även om detta är en viktig bestämmelse, kan den inverka negativt på de flottor som uppfyller målen.

2.3.6. Punkt 6: innebär en ändring av artikel 16.2. Här bör man tydligare förklara varför ett rådsbeslut skall ersättas med "gemenskapslagstiftningen".

Bryssel den 17 oktober 2001.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Göke FRERICHS

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén om avskaffande av skattehinder för tillhandahållande av tjänstepensioner över gränserna"

(2002/C 36/12)

Den 19 april 2001 beslutade kommissionen att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda meddelande.

Kommitténs arbete förbereddes av sektionen för Ekonomiska och monetära unionen, ekonomisk och social sammanhållning, som antog sitt yttrande den 24 september 2001. Föredragande var Harry Byrne.

Vid sin 385:e plenarsession den 17–18 oktober 2001 (sammanträdet den 17 oktober 2001) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 88 röster för, en emot och 2 nedlagda röster.

1. Inledning

1.1. Kommissionen publicerade sitt förslag till direktiv om tjänstepensionsinstituts verksamhet i oktober 2000⁽¹⁾. Kommittén antog sitt yttrande om direktivförslaget i mars 2001⁽²⁾.

1.2. I föreliggande meddelande behandlas de skatteaspekter av tillhandahållande av tjänstepensioner över gränserna som inte omfattas av utkastet till direktiv.

2. Bakgrund

2.1. Pensioner är en angelägenhet för alla men särskilt för enskilda EU-medborgare som vill ha en väl fungerande pensionslösning efter sin pensionering. Pensionsutbetalningar i EU sker under tre grundpelare:

— Första pelaren: Sociala trygghetssystem på grundval av lagstiftning, antingen de förvaltas av staten eller avgiftsbetalarna eller på annat sätt (i regel "pay-as-you-go", där inbetalade avgifter används löpande för utbetalningar).

— Andra pelaren: Tjänstepensionssystem (fonderade, oftast knutna till arbetsgivaren).

— Tredje pelaren: Individuella pensionslösningar (vanligen med livförsäkringsbolag).

2.2. Det föreslagna pensionsdirektivet och detta meddelande behandlar båda i första hand frågor som rör pensionslösningar över gränserna under andra pelaren, även om förslaget rent allmänt är betydelsefullt även för lösningar under tredje pelaren, särskilt ifråga om beskattning.

2.3. Skälet till att direktivet inte behandlade skattefrågor är att de måste beslutas med enhällighet. Att ta med beskattning i direktivet skulle sannolikt ha försenat eller omöjliggjort antagandet av direktivet.

⁽¹⁾ KOM(2000) 507 slutlig.

⁽²⁾ EGT C 155, 29.5.2001, s. 26.